

[Erling Dinesen.]

Jeg kan da være enig med hr. Simonsen i, at der er mange pædagoger, som har en funktionærlignende ansættelse i forvejen, men at forholdet er sådan, burde jo ikke føre til den konklusion, og så var det ikke nødvendigt at sikre de pågældende. Selv om nogle er helt eller delvis omfattet af funktionærlovens regler på forskellige områder, må der være et ganske naturligt krav og ønske om — og som sagt, det er helt i overensstemmelse med, hvad man tidligere har givet udtryk for — at der sker denne udvidelse af funktionærloven.

Hr. Simonsen har også tidligere givet udtryk for, og det er det, vort forslag går ud på, at efterlønnen burde udvides til 6 måneder, og han har tidligere givet udtryk for, at afskedigelsesvarslet burde være 12 måneder.

Hr. Jens Frandsen, som her kritiserer vore forslag, har tidligere peget på, at uddannelsesområdet måtte med ind under loven, og at man burde have bedre regler til beskyttelse mod usaglige opsigelser og et forlænget opsigelsesvarsel. Alle de ting er indeholdt i vore forslag.

Og hr. Erik Hansen (Ålborg amt) — ja, hvis jeg læste op her, hvad han har skrevet, så burde han faktisk snige sig hjem langs med husmurene, når man tager i betragtning det, han sagde heroppe fra talerstolen for et øjeblik siden. Han er gået ind for 12 måneders opsigelsesvarsel, at bevisbyrden ændres ved usaglige opsigelser og mange andre ting, altså i nøje overensstemmelse med det socialdemokratiske forslag.

Det, man har gjort, er, at man har stillet funktionærerne i udsigt, at man virkelig ville være med til at gennemføre forbedringer på disse områder, og når det så kommer til det praktiske arbejde, vil man ikke være med alligevel.

Må jeg blot sige med hensyn til den artikel, hr. Anker Jørgensen har skrevet, at vi har klart gjort opmærksom på, at vil man være med til at tale om det, er vi parat. Vi gjorde opmærksom på, allerede da vi fremsatte vort forslag, at det, vi ønsker, er en

fælles lønmodtagerbeskyttelseslovgivning. Det har der ikke været mulighed for at komme igennem med indtil nu, men jeg vil gerne sige, at vi ønsker ikke, som arbejdsministeren var inde på det, at der skal være tale om udvidede klasseskel, tværtimod, og det er også en given ting, at den omstændighed, at vi har haft en funktionærlov, har været medvirkende årsag til, at man på den øvrige del af arbejdsmarkedet har fået bedre sociale vilkår, end man ellers ville have opnået.

Må jeg endelig sige til sidst, at jeg er glad for, at der nu ligesom er skabt større forståelse for de 50—60-åriges problemer. Jeg er glad for, at det spørgsmål er taget op, og jeg vil meget henstille til arbejdsministeren, at man ikke taber det af syne. Jeg mener, vi må sikre en fortrinsret til ansættelse både inden for det offentlige område og på det private arbejdsmarked; her er der også et vældigt behov for det, navnlig hvis beskæftigelsen svigter. Der var nogle år, hvor også de 40-50-60-årige fik en chance, fik bedre muligheder, men det er, ligesom vanskelighederne er større i den situation, vi står i i dag, og derfor er der altså et vældigt behov for at sætte ind på dette felt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 76 stemmer mod 47.

Ændringsforslag nr. 2-16 og ændringsforslag nr. 18 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 17, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 19 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.